

מסורת הש"ס

(א) וְכִי תִקְרָא (ב) וְלִפְנֵי ה' (ג) רַשָּׁאִי מִדֹּעִי בִּיקְרוּס וְלִפְנֵי
גִבִּי אִלּוּ אֵלֶּה מִלְּקוּשׁ כְּאִדָּר
מִלֵּב בַּעֲשׂוֹ שִׁיחַ לְמַחֲנֵי בְּחֵר הִם
מִיּוֹן שִׁילָה מִסָּבִי (ד) וְיִרְחֹבִין
סָבִי וְשִׁינָה (ה) נִדְרָם סָבִי וְשִׁשׁ
חֹסֶפֶס (ו) פִּיחֵל (ז) לִקְמֵן י
וְשִׁינָה (ח) נִדְרָם סָבִי פִּיחֵל
חֹסֶפֶס (ט) פִּיחֵל (י) נִדְרָם
עֶקֶל (יא) דָּף (יב) נִדְרָם
יֵלֶה (יג) סָבִי יֵלֶה

תורה אור השלם

1. תלמיה רזה נחת גזיתיה
ברביבים תמננה צמחה
תברך: תהלים סה יא
2. ובני ציון גילו ושמחו כי
אלהיהם כי נתן להם את
המורה לצדקה ויוריד להם
גשם מורה ומלקוש
קראשון: יואל כ כג
3. ותתן מטר ארצכם
בעתו יורה ומלקוש ואספת
דגנך ותרשץ וצדקה: ירמיה יא יד

גליון הש"ס

גם' לנדרים דתמן. תמוה לי
אחרי לא נקט נמי לשכירות
במים דקמחי ברישא דמחגי
סס המשכיר בית לחירו עד
הגשמים עד שתחד רכישה
שניה:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] רש"י ד"ה שבעה ימים
וכ' שירדו גשמים עכשיו
ופסקו ג"כ ולא פסקו:
[ב] ד"ה כר' יוסף וכ' אבל בין
שניה לשלישית יש יותר ז"ל
אין יותר:

מוסף רש"י

וּבְרֹאשׁ חֹדֶשׁ כִּסְלִיו. הוּא
רִכְבָּה אֲחֻרָיִתָּהּ (נִדְרִים סג.)
כִּי יוֹסֵף דְּמִיטָּה יָזָן עַד יוֹם
שֶׁהָיוּ שִׁשִּׁי יָמִים, דְּלִי רִי
מֵאֵד לֹא הָיוּ אֵלָּה יָמִים
(שם). לְשֹׁאֵל. לְהַפְלִיל עַל
הַנִּשְׁמִים (שם). לְהַתְעַנֹּת.
לְגַד עֲנִיָּה אֶס לֹא יִרְדּוּ (שם).

דבינו גרשום

שמורה הבריות, לפי שראו
מטו הנשק. שורד בנחת.
כמו עושה חירור לבניו
בנחת. ששומע את הגנות.
דמשמך יורה חן. שממיל
אילות. דמשמע חן מחתך
מלקושה. סקאן. לעלל. של
שקיתן. ששכאנו (יורה)
(יורה) מחננין אפספלין. א.
אינו. יורה אלא בכסליו.
בעתה. הינו י"ו מברשות.
בנות. רשניע. עז שיגע
ר"ח פסליו. דכאמר ראיין
מחננין אלא עז השלישית
שאניה יורה. כמאן ב"ו יוס.
דאמר ראשונה ב"ו ושניה
בכ"ו. הוי ראשונה ושניה ב"ו
ימים.

א) אולי צ"ל דקן חשמה לשון
חלקות.

מאימתי פרק ראשון תענית

יִשְׂרָאֵל כְּמוֹסָךְ. כְּמוֹרָה וְלַעֲשׂוֹר וּכְבוֹד: יוֹרֵה. וְגַמְחֵי מִטָּר אֲרָכֶסֶס
נִעְמָנוּ יוֹרֵה וְתַלְקִישׁ וְדִבְרֵי אֵל: יוֹרֵה. רְעִיפָה רֹאשׁוֹנָה הַיּוֹדֵת
בְּחִמְרָשָׁחַן כְּדִלְקָמָן. לִמֶּה נִקְרָא יוֹרֵה שְׁמוֹרָה לֵאמֹר לְהַטִּיחַ גְּבוּלֵי
בְּצִיחַ שֶׁל מִיטָּה שֶׁלָּא יִטְפוּ גְּבֻלֵּי בְּצִיחַ: וְלִכְהֵנִים פִּירוּשׁוֹן. שֶׁהֵיחֻ
בְּשׂוֹת לִיבֵשׁ עַד עֲשָׂיו: כֹּה לְרִשְׁיוֹן.

ישאר דברים הכרוכים לימות הגשמים:
שיוור צנחם. והכי משמע יורה
הכלבם שמורה לתלמידיו צנחם דמכב
(וקחם ט) דכרי חכמים צנחם נשמעים.
זי נמי לשון חן יורה הולכי ביושר
לשון אחר
ומתחבין לארץ ואינו יורד בועף
כפסוקי: **מלמיה רוח.** כשאלה מורה
תלמיה רוח פירשם של ארץ ישראל: **נחם**
נחם לגדויה. בני אדם היינו פשע
ולקמיהם דרשם שפטי גיטות
פוסקות בו: **ה"ג או אינו אלף שטוק**
אלף הוריש. כלומר דעד השתא
לא נברכה או יורה לברכה או אינו אלף
יורה לשון קללה כמו ירה ירש (שמו)
(יש) שזכר הכל או לשון חן היורה
והכי משמע קרא' והיה אם שמוע
שמשמעו אל מנחם וגו' ואם לאו ומתני
במנחם ארצם יורה לברכה. מלתא
נעצמה הוא ואורחא דבריהם לתמי
ב"ה האי גוונא: **משיב פירוסין.**
שעוזן גבלין בגון אחרונים או רמוזים
או סופי תמיים. ולא גרסינן שטוק
אלה הגרנות גרנות (א) בנרחשן
ליכא: **מלוקט לברכה.** שאל
לדורשו לשבר גרנות ואשיר פירות
שמים תמיים בנאות הפרק ואי אלה
יכול לדורשו אלף לטובה שיוור על
התליתו ועל הקסין וממלא על
התבואה בקסין: **הדר אמר דלתא**
מלקוש קללה הוא והכי משמע שכל
וקסא כלומר מל אה הבנים והאילנות
שמשפילן ומשברן וקסא לתבואה:
וכסא שפלה סקאין. וברכה דקרא
לגמליה מים גורות שקיין ומערתו.
גימנוס: **שפיל אה הכתים.** ומשמעו
דלקמן שכל קשיון של ישראל. אי
נמי שכל דבר הקסא חותך ומשבר
אה הכתים כלומר אין בן תולת
גרנות והשרת פירות לפי שאל' לו:

[illegible]

ראשונה ושניה ושלשית כפאן כ"י יוסי. פ"י. כגון שהתחילו הגשמים לירד ביום הראשון
בז' ימים למגמת כ"י רביעה ראשונה ושניה (ז"ל) אשרי שהיה לישלש אלד לר' יוסי
לכבודו. וכן יצאה שניה ושלשית וזו ששכחה ל"ו הראשונה ושניה לז' ששכחה ל"ו. ודא לז' ששכחה ל"ו
ראשונה ושניה, וזו התחילו הגשמים בחצ' היום ככ"ז יום לפרשתו, ומצאו ע' ראש
ו' שלשית. ודא שניה (ר' א') מרחשון חסר, כ"ז (בכ"ר) כפסתא ודא ר' יוסי
של מטה, כ"ז מאיר דאפר כבירה כ"ז במרחשון, דהנן כ"ז במרחשון שאלין א' ראש
פ' מרחשון ודא מרחשוןהא מחתילין לשאל ע' ובעתה שלשית ושלשית מחתילין
ויוצא כ"ז ודב' לאמי הלכא (למאן הלכא) וקראת שניה ומפוק כ"ז פ' שיש כ"ז ובעתה

٦.

מלְקוּשׁ כִּרְבֵּה אוֹ אִינוֹ אֵלָּא שְׁמֵי הַכְּהִימִּים וּמִשְׁכַּב הָאֵלִיּוֹת
וְכוֹי' יִצְיָא מֵאֵלָּי לֹא קָאֵר וּמִשְׁכַּב הַגִּרְנוֹת וּמִשְׁכַּב
הַפִּירוֹת מְלַעֵל: **נִשְׁמִים** שִׁידוֹ ו' יָמִים זֶה אַחֵר זֶה וְאֵל
שִׁפְקוֹ אֵתָּה מוֹנֵה בְּחֵן רְבִיעֵת הָאֲשׁוּנָה וְשִׁנָּה. כִּיּוֹן לֹא שִׁפְקוֹ ו' יָמִים
יָמִים שִׁדוֹ בִּין יוֹי לְרֵי' זֶלֶל ו' יָמִים

במה אברך אם
בעושר הרי עושר
לא יהי רצון⁶ שיהיה
ת"ר יורה שמורה
ותיהן ולהכנים את
נרכיהן⁷ דבר אחר
עד תהום שנאמר
ברכיבים תמונגנה
יורה שירור בנחת
יורה עליו יעמינו

הזרעים ומשטין את
המלך מלך לברכה אף יורה לברכה או אינו מלך
ומשכר את האילנות ומעלה את הסקאין ת"ל יורה
למלך לברכה יורה גופיה מנל דכתיב ובני ציון גילו
נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה
יורה במרחשון ומלך בניסן אתה אומר יורה
או אינו אלא יורה בתשרי ומלך באייר ת"ל בעתו
י בר אידי אמר שמואל דבר שכל קשיותיהן של
תנא דבר ששמואל תבואה בקשה בכתניתא תנא
ועל תקשין ת"ר יורה במרחשון ומלך בניסן אתה
י אינו אלא אחדש כסליו ת"ל יבעתו יורה ומלך
יורה בעתו (כיון שיצא ניסן ויורד גשמים אינו סימן
במרחשון ומלך בניסן דברי ר"מ ודכתיב אומר
מים אמר רב חסדא ר' יוסי היא דתנאי איזו היא
ה בשלשה במרחשון כינוי בשבעה בו אפילה
ד"מ ר' יהודה אומר בשבעה ובי"ז ובעשרים ושלושה
וששים ושלושה ובראש חדש כסליו וכן היה ר' יוסי
גין עד שיגיע ראש חדש כסליו אמר רב חסדא הלכה
להא דרב חסדא כהא לישנא בשלשה במרחשון
בן גמליאל אומר בשבעה בו אמר רב חסדא הלכה
להא דרב חסדא ר"ש בן גמליאל אומר גשמים שירדו
ה אתה מונה בהן רביעה ראשונה ושניה ושלישית
וב חסדא הלכה כר' יוסי בשלמא רביעה ראשונה
ענות שניה למאי אמר ר' יורא לנדרים דתנן
הנדר

ארבע כמו והנה לקח אחר ג'ו המלך (עמ"ס ז'): **אם המורה**
איירי. שם עדן מלילות וקשין: **כ"ל בעמו**. יורה במרחשוון ומלקוש
 במרחשוון הוא. אית ספרים לכתוב כהו או אינו אלא ככסליו דזמן
 ומלקוש מה מלקוש בעמו אף יורה בעמו למלקוש והו שיויר על
ן של ישרא. שששטי יורד חזרין ישרא כחשובה וממענין ועושין
 (ג) וקטפת מלילות בידך: וקשין: קנה: **שמחלה תבואה בקניה**.
 מפרש למאי הלכתא יבנהו יר' ב' ז' ומני גשמים: **אפילה**.
 מרחשוון ובינונית ב"יו ואפילה ב"ב' ויכלה הני תחלת יורה קרי לה:
 זמן שלשים בראש חדש הוא אין ליחידים להשננות (ה): **יחידים**.
 גשמים התחילו היחידים להשננות שמכאן ואילך זמן רביעה אפילה
 ליו להיו רביעה אפילה והיונו כחכמים דאמר יורה ככסליו: **אמר**
 ככרן מתאיל דאינו שול עד ז' במרחשוון: **ז' ימים כזה אחר**. וז'
 הו או אלה מונה כהן הראשונה ושני ועלשיות: **כ"ר יומי**. לאלצה
 ח' ב"ו ושני ב"ג דליונו ז' ימים ע"ש שני ימי רביעה ומכ"ג
 ולכ"מ דאחר ראשונה ב' ושני ב' ליכא בין ז' לו אלא ארבעה
 י' ימים אבל בין שני לשלישית י' ב' יומות: **גראה לרבי דמי**
 ז' מתחילין לשאל כדלקמן (דף י'): **ראשונה לשאל**. מכאן ואילך וכן
 ה' שלישית אפי' פעם אחת מתענין היחידים שני וחמישי ושני:
 הנודר

צ"י יום, ובשבתשם ימים גזע לתע, אהר מצא מקצת מיום השמיני להשלם ימי צ"י יום, מאד ראשונה וטענה בשבת יום, עניי דאמריא מן שבתה, לה דא דא דא ימים יום הראשונה לשבת, אלא יום ראשון ראשונה כ"יו עניי כ"ב, הגה יום ש"ס כליו ימים, ומקצת היום של יום ראשון אהר משלים מיום ראשון של חרש כ"ס ימיו ביום בעות כ"ב אפילו כ"א, אמר ר' חסדא הלכה כ"א יום, ואמרין בשלמא לרבישית ראשונה כחנן גזע י"ז כמחשבונו ולא יזכר בשמים החוליו החדשים מן עונה, עניי להם ל"א מה מחלוקת ראשונה דע שלישית כנלי יום אהר של חרש כ"ב, לשאלו, ב' להתענות, י"ז אלה, וא"ר יודא עניי לנדה, חננה חננה דע חננה

עין משפט
נר מצוה

י"ג א מ"י פ"י מהלכות נדרים
ה"ל יא ופ"א מהלכות
מתנות עניים הלכה יא סנה
לזמן רחב עוש"ע י"ד ס' רכ
סעיף יח:
יד ב מ"י פ"ב מהלכות
מסלה הלכה עז סנה עשין
יש עוש"ע א"ה ס' קח סעיף
א:

הנהגות הב"ח

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

אחר זה אתה מונה רביעה
ולא תמצא מאלו התנאים
יניה ושלשית י ימים. ואי
ים ביניהם, אתה מונה בהן
יו, נמצאת מונה להן שניה
רביעה ראשונה לשאלו ותן
ק. אלא רביעה שניה למא.
טקראת שניה. והביאו טעם
ים עד שתד רביעה שניה.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones